

Publicerad 2006-12-18 06:25 av Flickan*i*L*för*Lycka*

Saknaden efter kärleken som aldrig någonsin funnits, på riktigt

Hur kunde han inte sakna henne
hennes unga leende och oskyldiga blå ögon
de som så många gånger bedjat efter honom
som drunknat i tårarna över honom
men så fort försöken kom för henne
att göra sig fri
fejkade han ett löfte
om ett så oemotståndligt-
underbart liv

Men han svek henne
som så många gånger förr
Varje gång lockade han hennes hjärta
med sina vaga löften
Men Nu förstod hon äntligen
att hon endast inbillat sig-
bilden av honom

Ty nu är hon fri
efter så lång tid
efter all hans kyla som trängt
sig in i hennes ben och märm
tills hon inte längre kunde stå rakt
smärtan över honom hade gjort så ont
men hon hade klarat sig

aldrig igen skulle hon gå på hans knep
Det var försent- för honom nu
ty han hade förlorat det bästa han någonsin- haft

Hon hade äntligen blivit fri
vingarna var ute ur lås igen
och hon kunde flyga
kunde andas
fri att älska
den rätta mannen

En dag skulle hon finna honom
det hade ödet lovat
och för första gången hade hon Tro
på livet och
på sig själv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan*i*L*för*Lycka* med Poeter.se id #7748 innehar upphovsrätten